

но. Откритъ остава въпроса за душевния произходъ.

Все пакъ, немислимо е да се отрече съществуването на душевния миръ, неговата реалностъ, непрестаннитъ негови разнообразни прояви и влияния въ индивидуалния и колективния животъ. Душевнитъ елементи сж вплетени едни въ други; мъчно е да се определи за даденъ личенъ или колективенъ актъ, къде му сж потититъ, защото тѣ вѣматъ само единъ единственъ душевенъ изворъ. Все пакъ, до колкото науката позволява това, необходимо е извѣстно разграничително проникване въ душевнитъ прояви.

§ 2. Le Dantec.

Не бива да не познаваме онѣзи биологически и философски теории, които отричатъ душевнитъ елементи като сжщности и двигателни сили. Отъ тѣхна гледна точка не само социалниятъ животъ, но и цѣлото мироздание приематъ съвършено други изгледи, смисълъ, съдържание: всичко става изразъ и следствие на случайна игра на механически действия. Проучването на тѣзи теории посочва ясно тѣхната недостатъчностъ и несъстоятелностъ. Умътъ остава съвършено незадоволенъ.

Все пакъ, тѣ трѣбва да се знаятъ и иматъ предъ видъ. Нека разгледаме накратко теорията на Félix le Dantec, която изразява най-ярко и последователно подобнитъ гледища.

Той започва съ едно отричане на резултатитъ на всичкитъ предшестваци го научни дирения. Биологията той иска да построи върху сжщитъ принципи, върху които почиватъ физическитъ науки, защото едни и сжщи за-